For Ungdommen.

Fiskerdatterens Plejesøn.

(Fortsat.)

„Ja," svarede Maida lidt ubestemt. „I Aften vil jeg bede Fader, om han vil lære mig at læse, saa kan jeg læse om al Ting."

„Jeg tror, han er oppe paa de store Bjerge langt borte, for de gaa helt op til Himlen," sagde Denny grundende. „God Nat Maida. Nu skal jeg altid være en god Dreng."

Hvor var Maida glad den Aften, da hun stod hos sin Fader og lærte Begyndelsesgrundene til den ædle Kunst at læse, og mangen anden Aften fulgte paa denne; thi Sandy var ikke lidt stolt af sin lille Datter, der med mærkværdig Hurtighed og Lethed kom gennem den ellers saa besværlige Stavning. Han sørgede for at komme nogenlunde tidlig hjem hver Aften, for at ingen Dag skulde gaa hen uden Undervisning. Dennys Fremskridt vare ikke fuldt saa glimrende, hans Evner vare gode nok, men han manglede ganske Maidas Tørsten efter Kundskab. Han fandt det nu engang morsommere at springe om paa Klipperne og lege med Kelpy end sidde inde og stave til Hund. Imidlertid gik han dog fremad, takket være han kvikke Hoved og Maidas utrættelige Taalmodighed, og som Sandy til sin Datters Glæde ofte bemærkede, hvad han lærte, gik ikke ind ad det ene Øre og ud ad det andet; lærte han ikke hurtig, saa lærte han dog grundig.

Mindre tilfreds var Maida med den anden Lærdom. Denny sagde sit Fadervor hver Aften og hver Morgen; men det gjorde ikke den Virkning, hun havde ventet. Han var lige saa tit vild, uregerlig og uartig, som han havde været før. Denny var ingenlunde nogen ondskabsfuld Dreng. Han var ædelmodig og sandfærdig og kunde tit være saa god og kærlig; men han trængte til, at det gode skulde udvikles, og det onde drives ud, ellers vilde hans Mod og Rashed blive til Dumdristighed og Vildskab.

Sandy saa, at Maida aldeles ikke mere kunde magte ham, og at der maatte ske en Forandring. „Hvor gammel er han, Maida?" spurgte han en Aften efter en af disse stormende Scener, som nu var saa almindelige; „han bliver vel snart 10 Aar?"

„Nej, Fader, han er ikke saa gammel endnu," svarede Maida med Øjnene stift hæftede paa sit Arbejde, for at hendes Fader ikke skulde se, hvor rød hun blev; hun var bange for, hvad der nu vilde følge paa.

„9 eller 10 gør ikke stort til Sagen. Det er paa Tide, at han kommer lidt bort fra dig; du har været god imod ham, og han er ogsaa en slink Dreng; men han maa tæmmes. Gør hans Tøj i Stand, Maida, og lad ham komme ud med mig i Morgen."

Næppe en Time efter at Solen var staaet op næste Morgen, vækkedes Denny med den Efterretning, der bragte ham til at fare op af Sengen og i sine Klæder i vild Henrykkelse, saa han stakkels lille „Moder" maatte se at dæmpe sin Sorg. Hun holdt ogsaa tappert Stand, sørgede for alt, hvad der skulde med, og det med en Ro og Sikkerhed, der glædede hendes Fader, og først da hun havde set Baaden danse af Sted over Bølgerne, satte hun sig op paa sin Yndlingsplads paa Bjerget og græd bitterlig, medens den trofaste Kelpy stod og saa paa hende.

Femte Kapitel.

Da hun endelig tørrede Øjnene og løftede Hovedet, stod der et Pigebarn paa hendes egen Alder neden for hende og saa nysgerrig op paa hende.

„Er du Maida Ross?" sagde hun. Maida for op og saa forbavset paa den ukendte Skikkelse.

Det var et kraftig bygget Pigebarn med et rødmusset Ansigt og livlige brune Øjne. Hun kom nærmere og gentog Spørgsmaalet.

Maida svarede bekræftende og tilføjede derpaa efter et Øjebliks Tøven. „Og hvem er du?"

„Det skal du snart faa at vide, naar du vil komme ordentlig ned og tale med mig og ikke staa der og stirre paa mig, som om jeg var en Giraf eller en Krokodil. Hvor er Denny? og hvor er din Fader?"

Meget forbavset og ogsaa en Smule fornærmet steg Maida langsomt ned til hende. „Sig mig hvem du er, og hvorfra du kommer?" sagde hun; „hvorfra kender du os? og hvem har sendt dig her hen?"

„Det har naturligvis Tante, som I kalder Goody. Det kommer der ud af, at du ikke kommer og besøger hende, derfor har du ikke hørt Nyheden."

„Hvad for en Nyhed?"

„At min Broder og jeg skal bo hos hende."

„Naa, saa var din Fader David Cargill fra England, som døde for nylig," sagde Maida, for hvem det nu begyndte at klare sig; hun vidste god Besked med Goodys fra Slogtunge, og hun huskede ogsaa nu, naar hun tænkte sig om, at de to Børn maaske skulde bo hos hende og betale hende med den lille Arv, de havde efter deres Fader.

„Kan du ikke give mig noget at spise? jeg er nær ved at dø af Sult," sagde den fremmede, og uden at sige et Ord førte Maida sin mærkelige Gæst ind i Køkkenet og satte Hvedebrød og Mælk for hende.

„Naa," sagde Pigebarnet, medens hun lod Øjnene løbe om i det velforsynede Køkken, „er det dig, der styrer alt dette? Der kan du have nok at gøre, Maida Ross. Men hvor er Denny? Naa," sagde hun, da hun saa, Maidas Øjne atter var ved at fyldes med Taarer; „din Fader tog ham nok med paa Søen, og det var det, du sad og græd over, da jeg kom — var det ikke?"

„Jeg har haft ham saa længe, og han er saa lille endnu," stammede Maida.

Bessy Cargills Haand faldt saa voldsomt paa Bordet, at Tallerkenerne klirrede. „Maida Ross," sagde hun med Munden fuld af Mad. „Din Fader kunde aldrig have gjort noget klogere. Min Broder Jimmy blev hjemme altfor længe, og Følgen er, at han er bleven en grusom Dreng. Han har taget Markarbejde nu, men ingen ved, hvor længe det varer. Han er en sand Plageaand."

„Men saadan er Denny ikke," afbrød Maida ivrig, „han er saadan en sød lille Dreng."

„Ja, nu maaske; men vent du, til han bliver større, saa skal du se, hvordan din søde lille Dreng bliver."

„Nej, ikke hvis jeg kan lære ham at blive god," sagde Maida alvorlig og tilføjede derpaa, som om en Tanke pludselig slog ned i hende: „Kender du Bønnen „Fadervor?"

„Om jeg kender mit Fadervor?" udbrød Bessy. „Jeg har faaet to nydelige Bøger i Søndagsskolen, bare fordi jeg kunde lære lange Stykker af Bibelen og Katekismus og var saa dygtig. Fadervor det kan jeg sige hurtigere, end du kan tælle til 10." Og hun begyndte at remse det op.

„Ja, det kan jeg ogsaa," sagde Maida, men ved du, hvad det betyder? Ved du noget om vor Fader og om Himlen? Jeg forstaar det slet ikke."

Bessy saa et Øjeblik paa hende med et mistænkeligt Blik, som om hun ventede, der maatte sitke noget under dette; men da hun saa den oprigtige Alvor, der stod malet i ethvert Træk af Maidas spørgende Ansigt, brød hun ud i en støjende Latter.

„Nu har jeg aldrig hørt saa galt! vil du for Alvor bilde mig ind, at du ikke kender noget til, hvad ethvert Pattebarn ved?"

Maida svarede rødmende, at der var aldrig nogen, der havde lært hende det.

„Naa, du er en Hedning!" vedblev Bessy højrøstet. „Du skulde bare have været sort i Ansigtet og haft Uldhaar, saa havde du været aldeles som de smaa Negerpiger, Frøkenen samlede Penge ind til. Men Maida dog! har din Fader eller din Moder da aldrig lært dig noget om Gud? Men det kan være det samme," — hun fik pludselig en god Ide — „jeg vil selv lære dig det. Det kan blive morsomt, nu holder vi Søndagsskole udenfor paa Klipperne, jeg er Læreren, og du er Eleven."

Glædende sig til denne ny uventede Fornøjelse og tillige opmuntret ved Maidas aabenbare Glæde skyndte hun sig at spise færdig og sprang ud af Hytten op paa Maidas slade Klippestykke.

„Nu," begyndte Bessy, idet hun gik lige løs paa Sagen med et just ikke syndderlig heldigt Forsøg paa at ligne sin Søndagsskolelærerinde. „Her ser du Stranden."

„Ja," svarede Maida, idet hun saa paa Bølgerne, der rullede mod Kysten og det fjærne uendelige blaa Hav.

„Og du ser Himlen og Jorden og Bjærgene og Græsset og Lyngen."

„Ja," Maida var lutter Øre.

„Og Gederne og din Hund her."

Maida svarede atter bekræftende.

(Fortsættes.)

Hjem! Hjem! Hjem!

Der var engang en ung Skolelærer, der mente det godt med sine Medmennesker. Han vilde hæve og adle dem. Derfor oprettede han en Sangforening, deltog i en Skyttekredses Øvelser, holdt smukke Taler om Folkeoplysning, Fædrelandet og om meget andet. Men han syntes ikke, at han opnaaede noget ved sin Virksomhed. De, han vilde opreise, hang som ved Blylodder fast ved gamle Vaner og Daarskaber og truede med at trække ham med ad deres Vej. Næsten enhver Fest fik en upassende og uværdig Slutning. Hvad han begyndte i Aanden, endte i Kødet. Det var vel fordi han manglede den rette Aand. Saa fik han en Dag et Brev fra en Ven, hvori der blandt andet stod: „I disse Dage er vor Præsts eneste Datter, en tyveaarig Mø, død; hendes sidste Ord vare: „Hjem, hjem, hjem!" Hun saa saa elskelig ud, da hun laa Lig; hendes Aasyn var fuldt af Fred og Ro; gid jeg kunde have tegnet det af."

Denne lille Meddelelse greb Skolelæreren paa det dybeste Sted i hans Sjæl. Han sagde til sig selv: denne unge Kvinde maa have frydet sig paa sit Dødsleje. Det kunde han ikke; men han vilde lære det; han vilde stræbe efter at leve, saa at Døden mistede sin Brod. Men hvorledes? Skulde han gaa og hænge med Hovedet? Det passede ikke for ham; med hævet Hoved vilde han gaa gennem Verden; men dø salig, det vilde han ogsaa lære, det vilde han! —

Han drog paa en Missionsskole, og der blev han en anden Mand. Der lærte han at fryde sig til sin Hjemgang og indtil da at tjene Gud i Aand og Sandhed.

Endnu den Dag i Dag staar han midt i en velsignelsesrig Virksomhed og har selv fortalt os om sit Livs Historie. Vi fortælle nu eder, hvad vi have hørt; vi ville vise eder, hvor saligt det er at leve Livet vel, saa at Døden bliver Overgangen til noget, som er endnu herligere, end Mennesker kunne begribe. Hedningerne frygte for Døden. Men for de Kristne er Døden kun en Søvn. Gud være lovet og takket derfor! —

Overalt, hvor Evangeliet kommer frem, tager det Dødens Brod bort. Endog i Kina, hvor Folk dog hænge saa fast ved det jordiske; endog der kan man lære, at Døden er Indgang til Livet. Vi ville fortælle to Eksempler derpaa.

I Jensan var der en ung Kvinde, som nylig var bleven gift. Saa blev hun meget syg. Næppe var hun bleven rask, før hun atter faldt paa Sygelejet. Begge Gange var hun fuld af Forfærdelse ved Tanken om Døden. Hun havde ganske vist hørt om Frelseren, om Himlen og om Vejen til Himlen, men alt dette var dog endnu noget nyt for hende, og endnu var hun ikke kommen saa vidt, at hun begærede at blive døbt. Man kan derfor ikke undre sig over, at hun var bange for at dø.

Men nu skete det, at hun for tredie Gang blev kastet paa Sygelejet. En ondartet Feber tærede snart hendes Kræfter. Nu skete der noget, som undrede hele hendes Familie. Hun var ikke bange for at dø. Den syge bad meget, men hun bad ikke om Helbredelse. Hun græd ikke som tidligere, da hun var syg.

„Gud kalder paa mig," kunde hun nu sige med Fryd i sit Hjerte og Glædeblik i sine Øjne. En kinesisk Prædikant ved Navn Tschang kom til hende og talte med hende. Han lærte hende de herlige Bibelord: „Jesu Kristi, Guds Søns Blod, renser os fra al Synd." — „Ja," sagde hun, „mine Synder trykke mig ikke, jeg tror og haaber paa Jesus Kristus. Mit Hjerte er tilfreds."

Hendes gamle, blinde Moder sad ved Sengen og græd. Den syge sagde: „Græd ikke, Moder, fordi jeg skal dø; jeg gaar til Jesus. Naar Tiden kommer, og du ogsaa skal dø, og du kommer hjem til Gud, da mødes vi atter." — Derefter kaldte hun sin Svigerfader til sig og sagde: „Fader, du er nu 60 Aar gammel; jeg har en Grund, paa hvilken jeg bygger; har du ogsaa en? O, omvend dig og gør Bod for alle dine Synder og kom til Jesus. Det vilde jeg sige dig." — Derefter vendte hun sig til sin dybtbedrøvede Mand, tog hans Haand i sin og sagde: „Jeg dør nu. Sørg ikke for meget. Intet Menneske er udødeligt; omvend dig, for at vi kunne mødes hisset." Til sidst vendte den døende sig til sin Moder og sagde: „Græd ikke, naar jeg er død. Kom og bed med mig." Hun vilde nu bede, men naaede kun at faa frem Ordene: „Min Gud!" saa døde hun med et stille Suk.

Da Tschang den følgende Dag holdt en Andagt i den afdødes Hjem, bad den gamle, blinde Moder en Bøn. Den var meget enfoldig og lød saaledes: „O, Herre, min Datter var en Gave fra dig. Hun troede paa dig, og nu har du taget hende til dig. Jeg takker dig, Herre!" — Den unge Enkemand var Fortvivlelsen nær; men han lærte til sidst at bede og fik Fred fra Gud. —

Det andet Eksempel fortalte en indfødt Lærer i King Si Hang, ikke langt fra Futschau. Der var der en femtenaarig Yngling ved Navn Dschu Tschang To, Søn af en sand Kristen. Han var en flittig Elev, en Bibellæser, en glad Sanger og i det hele taget en glad, from Yngling. Den 27. Maj forrige Aar var han oppe paa Bjergene med nogle andre Drenge og vogtede Geder. Da de havde megen Fritid, foreslog han de andre Hyrder, at de skulde samle store Sten og lægge disse over et tørt Flodleje, man skulde over for at komme til Kirke. Som sagt, saa gjort. Men To anstrængte sig for meget. Da han vilde rokke en stor Sten bort fra dens Leje, faldt han over den og saarede sig. Dagen efter var han meget syg og maatte gaa i Seng. Faderen vilde hente en Læge, men Sønnen bad ham om ikke at hente en Hedning, men en kristelig Lærer. Dette skete. Læreren forstod sig ogsaa lidt paa Sygdomme og Lægemidler. Men da den syge kun kunde sige, at han havde Smerter i hele Legemet, formaaede Lægen ikke at udfinde, hvad den syge fejlede. Yuglingen vilde dog ikke have en anden Læge. „Tiden er nu kommen," sagde han, „da jeg skal hjem." — „Dit Hjem er hos dine Forældre," sagde Faderen. Den syge sagde ham imod: „Nej, det er ikke mit rette, mit evige Hjem. Mit Hjem er i Himlen." Moderen sagde: „Du er rask igen om et Par Dage, hvorfor taler du saaledes?" — „Nej," svarede han, „om et Par Dage skal jeg hjem til Gud, min Frelser vil selv føre mig hjem." —

Den femte Dag spurgte hans Broder ham, hvordan han havde det. „Jeg lider store Smerter," svarede den syge, „det er svært, meget svært, men jeg haaber at være hjemme den 6. Juni." — „Hvilket Hjem vil du være i?" spurgte Broderen. Den syge sagde: „Ikke i Hjemmet her nede, det er ikke saa smukt og ikke saa varigt; mit Hjem er hist oppe hos Gud."

„Hvad Gud vil, maa ske," sagde han senere til en Tante, der udtalte Haabet om, at han snart blev rask igen og kunde hjælpe sine Forældre. Snart begyndte hans Ansigtsudtryk at forandre sig, og hans Moder gav sig til at græde, fordi hun saa det som Tegn paa, at Døden snart vilde komme. Den syge trøstede hende med, at de skulde mødes hjemme hos Gud. Da hun sagde, at de vilde bede om, at han maatte blive rask, sagde han: „Jeg kan kun bede: „Din Villie ske!"

Dagen før sin Død kaldte han Faderen til sig og spurgte: „Hvem har Bryllup i Dag, jeg hører Bryllupsmusik. Men den er skønnere end den, jeg har hørt før?" — Faderen svarede, at der ikke var Bryllup i Byen, og at der ingen Musik lød. Men den syge blev ved sit: „Jeg hører Musik. Hvorfor kan du ikke høre den?"

Om Aftenen den 5. Juni kaldte han alle sine kære sammen og sagde: „Saa, nu gaar jeg hjem. Sørg ikke for mig. Gud holder paa mig. Tror kun paa Jesus, Guds Søn; bær hans Kors; følg ham efter; hold Hviledagen hellig, og bed nu for mig." Straks efter mistede han sin Bevidsthed. Da han atter kom til sig selv følte han store Smerter. Hans Moder sagde til ham: „For lidt siden kaldte jeg paa dig, men du svarede ikke." — Han sagde: „Ja, jeg var allerede langt borte herfra, men du har holdt mig tilbage; jeg maa blive her endnu en Dag. Men i Morgen skal jeg hjem. Græd ikke! Bed kun! Det er ikke rigtig, at du græder som Hedningerne. Vi skulle jo kun skilles for en kort Tid. Jesus vil atter forene os!" —

Dagen efter kaldte han atter alle til sig og bad dem om at synge og bede. Derefter saa han paa sin Moder og sagde: „Englene ere komne for at hente mig; jeg ser hist Herrens Aasyn. Han er rede til at tage mod mig." Derpaa smilede han glad og døde.

Ikke sandt, det er en skøn Død! Ikke Englene, som den døende troede at se, heller ikke Musikken, som han hørte; nej, hans Tro og hans Haab, det var det bedste. Og dette gjorde Indtryk paa Hedningerne. De mente: „Kristendommen er dog god for noget, for de Kristne kunne dø godt." —

For vore lidende Landsmænd.

Enhver som lider af almindelig Svaghed, nervøs Svaghed, Blodforgiftning, Mavekatarh, Blærekatarh, Nyresygdom, daarlig Hukommelse, Søvnløshed, Hovedpine, Svimmelhed o. s. v. burde straks skrive til os og give en nøje Beskrivelse af sine Symptomer. Vi kunde absolut helbrede ovennævnte Sygdomme, ved Hjælp af et nyt opfundet Middel, og vi kunde garantere en varig Helbredelse i Løbet af ganske kort Tid. For at bevise dette ville vi aldeles frit sende en Prøvepakke af vore Mediciner til enhver af vore Landsmænd, som behøve vor Hjælp og ikke skrive af bare Nysgerrighed. Den Syge vil føle Bedring allerede den første Dag han anvender vore Mediciner derfor skriv uden Opsættelse, da dette Tilbud kun vil blive offentliggjort en kort Tid.

Continental Medical Institute
—616 SCHILLER BUILDING—
DEPT. R. Chicago, Ill.

Hvidtøl og Dobbeltøl!

Ikke berusende, fuldstændig holdbart og garanteret at være brygget af bedste Malt og Humle alene. Forsendes overalt i Landet i Aftapning. Skriv til

BELLE CITY BR'G. CO.,
Racine, Wis.

Solide Agenter antages.

Smukke, danske Præstekraver

(220 Viber) leveres til den billige Pris $2.15, portofrit. Kraver opsættes for 65c, portofrit.

Miss C. Strunck.
1812—17th Ave So., Minneapolis, Minn.

SEND NO MONEY WITH YOUR ORDER, cut this ad. out and send to us, and we will send you OUR HIGH GRADE DROP CABINET BURDICK SEWING MACHINE by freight C. O. D. subject to examination. You can examine it at your nearest freight depot and if found perfectly satisfactory, exactly as represented, equal to machines others sell as high as $60.00, and THE GREATEST BARGAIN YOU EVER HEARD OF, pay your freight agent Our Special Offer Price $15.50 and freight charges. The machine weighs 120 pounds and the freight will average 75 cents for each 500 miles. GIVE IT THREE MONTHS' TRIAL in your own home, and we will return your $15.50 any day you are not satisfied. We sell different makes and grades of Sewing Machines at $8.50, $10.00, $11.00, $12.00 and up, all fully described in Our Free Sewing Machine Catalogue, but $15.50 for this DROP DESK CABINET BURDICK is the greatest value ever offered by any house.

BEWARE OF IMITATIONS by unknown concerns who copy our advertisements, offering unknown machines under various names, with various inducements. Write some friend in Chicago and learn who are RELIABLE AND WHO ARE NOT.

THE BURDICK has every MODERN IMPROVEMENT, EVERY GOOD POINT OF EVERY HIGH GRADE MACHINE MADE, WITH THE DEFECTS OF NONE. MADE BY THE BEST MAKER IN AMERICA, FROM THE BEST MATERIAL

MONEY CAN BUY. SOLID QUARTER SAWED OAK DROP DESK CABINET PIANO POLISHED, one illustration shows machine closed, (head dropping from sight) to be used as a center table, stand or desk, the other open with full length table and head in place for sewing, 4 fancy drawers, latest 1899 skeleton frame, carved, paneled, embossed and decorated cabinet finish, finest nickel drawer pulls, rests on 4 casters, ball bearing adjustable treadle, genuine Smyth iron stand. Finest large High Arm head, positive four motion feed, self threading vibrating shuttle, automatic bobbin winder, adjustable bearings, patent tension liberator, improved loose wheel, adjustable presser foot, improved shuttle carrier, patent needle bar, patent dress guard, head is handsomely decorated and ornamented and beautifully NICKEL TRIMMED. GUARANTEED the lightest running, most durable and nearest noiseless machine made. Every known attachment is furnished and our Free Instruction Book tells just how anyone can run it and do either plain or any kind of fancy work. A 20-YEARS' BINDING GUARANTEE is sent with every machine. IT COSTS YOU NOTHING to see and examine this machine, compare it with those your storekeeper sells at $40.00 to $60.00, and then if convinced you are saving $25.00 to $40.00, pay your freight agent the $15.50, WE TO RETURN YOUR $15.50 if at any time within three months you say you are not satisfied. ORDER TO DAY. DON'T DELAY. (Sears, Roebuck & Co. are thoroughly reliable.—Editor.)

Address, SEARS, ROEBUCK & CO. (Inc.) Chicago, Ill.

The Affairs of Europe

are faithfully portrayed in the original and exclusive cable dispatches which THE CHICAGO RECORD prints daily from the leading capitals of the old world. This magnificent special service is in process of being greatly extended to include every important city in the world; and it is supplemented by the full regular cable service of The Associated Press.

The Chicago Record, alone of all American newspapers outside New York city, now prints original and exclusive cable dispatches daily from the leading capitals of Europe.

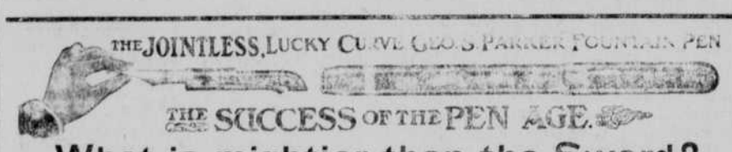

What is mightier than the Sword?

The PARKER FOUNTAIN PEN, of which we can't tell you half enough to show its value. The Lucky Curve, which is exclusively found here, prevents the ink from running down into the cap and soiling the hands.

The JOINTLESS PEN can not leak, will not break at the joints, for there are none, and has no nozzle to stick. It permits of an easy, steady flow of ink, and writes at all times: No delay because the ink won't come.

Remember that we carry both the

JOINTLESS and SCREW NOZZLE PARKER PENS.

Call and examine them, or send for descriptive circular and price list.

Esterbrook's Pens, all kinds of Stationery and Inks at lowest prices.

Danish Luth. Publ. House,
Cor Fifth and Front Sts, BLAIR, NEBR.

SEND US ONE DOLLAR Cut this ad. out and send to us with $1.00, and we will send you this NEW IMPROVED ACME QUEEN PARLOR ORGAN, by freight C. O. D., subject to examination. You can examine it at your nearest freight depot, and if you find it exactly as represented, equal to organs that retail at $75.00 to $100.00, the greatest value you ever saw and far better than organs advertised by others at more money, pay the freight agent our special 90 days offer price, $31.75, less the $1, or $30.75 and freight charges.

$31.75 IS OUR SPECIAL 90 DAYS PRICE, less than one-half the price charged by others. Such an offer was never made before.

THE ACME QUEEN is one of the most durable and sweetest toned instruments ever made. From the illustration shown, which is engraved direct from a photograph, you can form some idea of its beautiful appearance. Made from Solid Quarter Sawed Oak, antique finish, handsomely decorated and ornamented, latest 1899 style. THE ACME QUEEN is 6 feet 3 inches high, 42 inches long, 23 inches wide and weighs 350 pounds; contains 5 octaves, 11 stops as follows: Diapason, Principal, Dulciana, Melodia, Celeste, Cremona, Bass Coupler, Treble Coupler, Diapason Forte, Principal Forte, and Vox Humana; 2 Octave Couplers, 1 Tone Swell, 1 Grand Organ Swell, 4 Sets Orchestral Toned Resonatory Pipe Quality Reeds, 1 Set of 57 Pure Sweet Melodic Reeds, 1 Set of 57 Charmingly Brilliant Celeste Reeds, 1 Set of 24 Rich Mellow Smooth Diapason Reeds, 1 Set of 24 Pleasing Soft Melodious Principal Reeds.

THE ACME QUEEN action consist of the celebrated Newel Reeds, which are only used in the highest grade instruments, also fitted with Hammond Couplers and Vox Humana, also best Belgo felts, leathers etc., bellows of the best rubber cloth, 3 ply bellows stock and finest leather in valves. THE ACME QUEEN is finished with a 10x14 beveled plate French mirror, nickel plated pedal frames and every modern improvement. WE FURNISH FREE a handsome organ stool and the best organ instruction book published.

GUARANTEED 25 YEARS With every Acme Queen Organ we issue a written binding 25 year guarantee, by the terms and conditions of which if any part gives out we repair it free of charge. Try it one month and we will refund your money if you are not perfectly satisfied. 500 of these organs will be sold at $31.75. Order at once. Don't delay.

OUR RELIABILITY IS ESTABLISHED If you have not dealt with us ask your neighbor about us, write the publisher of this paper, or Metropolitan National Bank, National Bank of the Republic, or Bank of Commerce, Chicago; or German Exchange Bank, New York, or any railroad or express company in Chicago. We have a capital of over $450,000.00, occupy entire one of the largest business blocks in Chicago and employ over 800 people in our own building. WEEKLY ORGANS AT $22.00 and up; PIANOS, $125.00 and up; also everything in musical instruments at lowest wholesale prices. Write for free special organ, piano and musical instrument catalogue. Address,

SEARS, ROEBUCK & CO. (Inc.), Fulton, Desplaines and Wayman Sts., CHICAGO, ILL.

Solveig Formodsdatter Birkeli.

En Fortælling af Hilda Dahl.

120 Sider. I Skirtingsbind 55 Cts.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.